

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Gospodăria Țărănească „Dragoste Rada Miron” împotriva lui
Piotr Dobic și Ninei Dobic, persoane interesate Primăria com.
Cuconeștii Noi, r-nul Edineț, Instituția Publică „Agenția Servicii
Publice”, Serviciul Cadastral Edineț

(constatarea faptului juridic de posesiune, folosință, dispunere cu
drept de proprietate asupra bunurilor imobile, rectificarea registrului
de publicitate)

împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 21 septembrie 2023

(dosarul nr: 2ra-1676/23

Nr. PIGD 2-20083421-01-2ra-03072023)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei. Hotărârile declarative, confirmă un drept preexistent și au efect retroactiv. Hotărârile constitutive creează o situație juridică nouă, având efect pentru viitor.

Judecătoria Edineț, sediul Central - jud. G. Bîrsan
Curtea de Apel Nord - jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu

1 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Studiind în lipsa părților recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Dragoste Rada Miron”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 septembrie 2022, GȚ „Dragoste Rada Miron” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Piotr Dobic și Ninei Dobic prin care a solicitat:

- a. constatarea posesiei, folosinței și dispoziției de către GȚ „Dragoste Rada Miron” asupra a bunurilor imobile, construcție agricolă nr. cad. ***** cu S-*** m.p., construcție agricolă nr. cad. ***** cu S-*** m.p., amplasate pe un teren cu S-*** ha cu nr. cad. ***** *****;
- b. rectificarea înscrisurilor în registrul de publicitate al IP “Cadastrul Bunurilor Imobile” a dreptului de proprietate a GȚ „Dragoste Rada Miron” asupra bunurilor imobile vizate.

2. În motivarea acțiunii, GȚ „Dragoste Rada Miron” a indicat că la 4 februarie 2021, Judecătoria Edineț a adoptat o hotărâre prin care s-a recunoscut valabil actul juridic de răscumpărare de către GȚ „Dragoste Rada” de la Dobic P. și Dobic N. a bunurilor imobile vizate.

3. Reclamanta a mai indicat că folosește bunul imobil vizat mai mult de 15 ani, însă nu poate efectua lucrări capitale deoarece GȚ „Dragoste Rada Miron” nu este proprietara bunului imobil.

4. Reclamanta mai indică faptul că în procesul de privatizare și lichidare a SA „Cuconești-Prut”, comisia de lichidare a dispus cesionarea acestor imobile în contul stingerii datoriilor față de salariați. GȚ „Dragoste Rada Miron” a achitat mijloace bănești în contul datoriilor salariilor familiei Dobic. Astfel, a indicat că aceste bunuri au fost răscumpărate și instanța de judecată a declarat valabil acest act juridic care a intrat în vigoare și are o putere juridică echivalentă cu contractul autentificat notarial.

5. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat prevederile art. 521 din Codul civil și art. 281 alin. (2) lit. h) și art. 282 din Codul de procedură civilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 15 februarie 2023, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

7. În motivarea hotărârii a fost indicat că GȚ „Dragoste Rada Miron” a fost înregistrată la data de 13.03.2017, cu cinci ani înainte de a înainta acțiunea în instanța de judecată, or pentru existența uzucapiunii este necesară condiția - cel ce posedă bunul trebuie să fie de bună - credință, posesia bunurilor imobile trebuie să fie exercitată pe o perioadă de 15 ani.

8. Nu s-a admis dovada uzucapiunii nici Actul de predare –preluare obiectelor primite în contul datoriilor din 07.02.2017(f.d.11), prin care GȚ ”Dragoste Vladimir” transmite la GȚ ”Dragoste Rada Miron” bunurile imobile pentru achitarea datoriile salariaților din fosta gospodărie agricolă - deoarece bunurile cum ar fi: garaj pentru tractoare, nave pentru păstrarea tehnicii, strung, stația electrică, casa brigăzii, compresor –au fost cesionate liderului Dragoste Vladimir conform contractului privind cesionarea datoriilor pe salariu din 27.07.2000 (f.d.10) și nu GȚ ”Dragoste Vladimir”. Bunurile erau numai cesionate de liderul Dragoste Vladimir și nu le gestiona ca proprietar.

9. Prin urmare, s-a dedus că, condițiile de uzucapiune (or petiționarul solicită constatarea faptului posesiunii, folosinței și dispunerii cu drept de proprietate a bunurilor imobile anume prin prisma uzucapiunii art. 524 C. civil în vigoare după data de 01.03.2019) nu sunt întrunite de GȚ „Dragoste Rada Miron”, iar cererea acesteia urmează a fi respinsă.

10. Instanța de judecată consideră necesar de a aprecia recunoașterea acțiunii de către persoanele interesate Dobic Piotr și Dobic Nina, deoarece reclamanta n-a prezentat instanței de judecată nici un extras de la Serviciul Cadastral ce ar confirma înscrierea acestora ca proprietari a bunului imobil vizat.

11. Datele referitoare la drepturile asupra unui bun imobil din Registrul bunurilor imobile, urmează a fi în corespundere cu starea de fapt existentă a bunului.

12. Din motiv că instanța de judecată a respins pretenția de constatare a faptului posesiunii, folosinței și dispoziției de către GȚ ”Dragoste Rada Miron” asupra bunurilor imobile, instanța de judecată a respins ca neîntemeiat și pretenția de rectificare a înscrisurilor în registrul de publicitate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 13 martie 2023, GȚ „Dragoste Rada Miron” a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 15 februarie 2023 prin care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2023 a fost respinsă cererea de apel și menținută hotărârea din 15 februarie 2023.

15. În motivarea deciziei, Curtea de Apel Bălți a indicat că instanța de fond prin prisma regulilor de apreciere a circumstanțelor de fapt și de drept și a probelor prezentate în acest sens, în mod corect a precizat faptul că, GȚ „Dragoste Rada Miron” a fost înregistrată la data de 13.03.2017, cu cinci ani înainte de a înainta acțiunea în instanța de judecată, or pentru existența uzucapiunii este necesară condiția - cel ce posedă bunul trebuie să fie de bună - credință, posesia bunurilor imobile trebuie să fie exercitată pe o perioadă de 15 ani.

16. Prin urmare, instanța de apel a reținut că condițiile de uzucapiune nu sunt întrunite de către reclamantul GȚ „Dragoste Rada Miron”, iar potrivit actului de predare - preluare a obiectelor primite în contul datoriilor din 07.02.2017, au fost cesionate liderului Dragoste Vladimir conform contractului privind cesionarea datoriilor pe salariu din 27.07.2000 și nu GȚ ”Dragoste Vladimir”, or, aceste bunuri erau numai cesionate de liderul Dragoste Vladimir și nu le gestiona ca proprietar.

17. În situația de fapt judecată, Curtea de Apel Bălți a stabilit că GȚ „Dragoste Rada Miron” niciodată nu a fost proprietarul bunurilor imobile menționate, respectiv, nu poate pretinde la o hotărâre favorabilă de constatare a faptului de posesiune, folosință și dispoziția unui bun imobil în drept de proprietate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 6 decembrie 2023, GȚ „Dragoste Rada Miron” a depus o cerere de recurs prin care a solicitat casarea integrală a deciziei din 21 septembrie 2023 și a hotărârii din 15 februarie 2023 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

19. În motivarea cererii sale de recurs, GȚ „Dragoste Rada Miron” a indicat că instanța de apel nu a luat în considerațiune că pe cauza dată există o hotărâre judecătorească care a intrat în vigoare. Prin urmare, nu s-ar fi referit și nu a motivat de ce a respins de ce a respins hotărârea din 4 februarie 2021 prin care au fost răscumpărate bunurile.

20. La fel, recurenta susține că prin neexecutarea hotărârii din 4 februarie 2021, de către Agenția Servicii Publice Edineț au fost grav încălcate prevederile art. 120 din Constituție. Prin ignorarea cererii de înregistrare de către ASP i-ar fi fost create obstacole în folosirea proprietății deoarece nu poate să dispună de aceste bunuri.

21. În calitate de temei al recursului, au fost invocate prevederile art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă în vigoare până la 1 septembrie 2023 – interpretarea în mod eronat a legii. La fel a fost indicat despre aprecierea arbitrară a probelor, ceea ce au constituit erori care au fost la încălcarea drepturilor omului.

22. Recurenta a indicat că dreptul său de proprietate este dovedit prin hotărâre judecătorească care a intrat în vigoare. Prin urmare, Curtea de Apel Bălți nu a

constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au o importanță pentru soluționarea cauzei, fiind încălcate și aplicate greșit normele de drept material.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

24. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

25. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

26. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

27. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

28. Art. 281 alin. (2) lit. h) din Codul de procedură civilă:

„(2) Instanța judecă cauzele în care i se cere să constate: h) posesiunea, folosința și dispoziția unui bun imobil în drept de proprietate.”

29. Art. 526 alin. (1) din Codul civil în vigoare:

„(1) Dreptul de proprietate asupra unui bun imobil sau mobil poate fi înregistrat în registrul bunurilor imobile sau într-un alt registru de publicitate cu caracter constitutiv, în sensul art. 420, în temeiul hotărârii judecătorești prin care se constată uzucapiunea, în folosul posesorului sub nume de proprietar care l-a posedat timp de 10 ani, în una din următoarele situații:

- a) proprietarul înregistrat în registrul de publicitate a decedat ori, după caz, și-a încetat existența juridică;
- b) în registrul de publicitate a fost înregistrată declarația de renunțare la proprietate;
- c) bunul imobil este un teren, cu sau fără construcții, care nu a fost supus înregistrării primare în registrul bunurilor imobile.”

30. Art. 438 din Codul civil în vigoare:

„(1) Când o înregistrare, înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situația juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia.

(2) Prin rectificare se înțelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înregistrări, înregistrări provizorii sau notări inexacte efectuate în registru.

(3) Situația juridică reală trebuie să rezulte dintr-o recunoaștere făcută de titularul înregistrării, al înregistrării provizorii sau al notării a cărei rectificare se solicită, prin declarație dată în forma cerută de lege, ori dintr-o hotărâre judecătorească irevocabilă pronunțată împotriva acestuia, prin care s-a admis acțiunea de fond.

(4) Acțiunea de fond poate fi, după caz, o acțiune în constatare sau declarare a nulității ori a ineficienței actului juridic în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat, o acțiune în nulitate a înregistrării, înregistrării provizorii sau notării, o cerere de revizuire a hotărârii judecătorești sau cerere de contestare a hotărârii arbitrale, precum și altă acțiune care poate avea ca efect întemeierea unei acțiuni în rectificare.”

31. Art. 439 alin. (1), (5) din Codul de procedură civilă:

„(1) Orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă:

a) înregistrarea sau înregistrarea provizorie nu este valabilă, inclusiv dacă dreptul a fost greșit calificat de către registru;

b) s-a constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficiența actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu;

c) dreptul înregistrat sau înregistrat provizoriu s-a stins în baza legii ori a actului în temeiul căruia s-a făcut înregistrarea sau înregistrarea provizorie;

d) înregistrarea sau înregistrarea provizorie din registru nu mai este, din orice alte motive, în concordanță cu situația juridică reală a dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu.

(5) Acțiunea în rectificare poate fi introdusă concomitent sau separat, după ce a fost admisă acțiunea de fond, când este cazul. Ea poate fi formulată atât împotriva dobânditorului nemijlocit, cât și împotriva terților dobânditori, în condițiile prevăzute la art. 440, cu excepția acțiunii întemeiate pe dispozițiile alin. (1) lit. c) și d) din prezentul articol, care nu poate fi pornită față de dobânditorul de bună-credință al dreptului supus

înregistrării dobândit în temeiul unui act juridic cu titlu oneros sau, după caz, în temeiul unui contract de gaj, ipotecă sau altă garanție reală.”

32. Art. 509 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(2) Dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărâre judecătorească atunci când aceasta este translativă de proprietateca efect al dobândirii cu bună-credință.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 21 septembrie 2023 (f.d. 78-79).

34. Decizia integrală a Curții de Apel Bălți a fost expediată participanților la proces la 16 octombrie 2023 (f.d. 87). Recurenta GȚ „Dragoste Rada Miron” a recepționat-o la 20 octombrie 2023

35. Recurenta GȚ „Dragoste Rada Miron” a depus la 6 decembrie 2023 cererea de recurs împotriva deciziei din 21 septembrie 2023, motiv pentru care se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

36. În prezenta cauză, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție este chemat să evalueze în ce măsură instanțele inferioare au apreciat corect și multi aspectual esența pretențiile deduse judecății.

37. În acest sens, instanța de recurs observă că instanțele inferioare au făcut trimitere la trei metode de apărare:

- a. constatarea faptului posesiunii, folosinței și dispoziției unui bun imobil în proprietate (art. 281 alin. (2) lit. h) din Codul de procedură civilă);
- b. uzucapiunea dreptului contrar registrului de publicitate (art. 327-330 din Codul de procedură civilă și art. art. 526 din Codul civil în vigoare);
- c. acțiunea în rectificare (art. 438-441 din Codul civil în vigoare).

38. La nivel conceptual, instanțele inferioare corect au delimitat diferențele dintre „Constatarea faptului posesiunii, folosinței și dispoziției unui bun imobil în proprietate” și „Uzucapiunea dreptului contrar registrului de publicitate”.

39. În acest sens și completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că uzucapiunea reprezintă un mod de dobândire a dreptului de proprietate, ceea ce presupune că până a face uz de această metodă de apărare, reclamantul nu este proprietarul bunului, potrivit art. 509 alin. (2) din Codul civil.

40. Pe de altă parte, în cazul unei solicitări de constatare a faptului posesiunii, folosinței și dispoziției unui bun imobil în proprietate, solicitantul este proprietarul bunului imobil. Totuși, pentru a admite o astfel de solicitare, petiționarul trebuie

să fi avut un document care confirmă dreptul de posesiune asupra acestui imobil, însă actul este pierdut și restabilirea lui este imposibilă. Totodată, instanța judecătorească la examinarea unor asemenea cereri constată numai faptul existenței documentelor care confirmă apartinerea imobilului petiționarului și nu dreptul lui de proprietar (a se vedea pct. 19 a [Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție privind practica judiciară cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică și declararea persoanei dispărută fără urmă sau decedată nr. 4 din 07.07.2008](#))

41. La acest aspect, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ține să delimiteze următoarele:

- a. În cazul unei hotărâri asupra unei cereri de constatare a faptului posesiunii, folosinței și dispoziției unui bun imobil în proprietate, hotărârea judecătorească are un efect declarativ. O astfel de hotărâre nu are nevoie de etapa executării silite, or printr-o astfel de hotărâre se recunoaște retroactiv existența dreptului de proprietate, acestea preexistând judecății.
- b. În cazul unei hotărâri de constatare a dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune, hotărârea judecătorească are un efect constitutiv. O astfel de hotărâre creează raporturi juridice, având în conținutul său drepturi și obligații, care nu au existat anterior.
- c. În cazul unei hotărâri prin care se admite rectificarea, hotărârea judecătorească are un efect declarativ. Or, rectificarea are ca scop corectarea sau actualizarea unei situații juridice. În acest caz nu se creează un drept nou, ci se constată și declară existența ori întinderea unui drept care a existat anterior, dar nu era corect reflectat în registru.

42. Importanța distincției dintre o hotărâre declarativă și o hotărâre constitutivă derivă din modul în care acestea produc efecte juridice.

43. Raportând aceste considerațiuni asupra cazului dedus judecății, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că în prezenta cauză, reclamanta a formulat două pretenții: una de constatare a posesiei, folosinței și dispoziției de către GȚ „Dragoste Rada Miron” asupra a bunurilor imobile și a doua pretenție a fost una în rectificare, instanțele inferioare corect determinându-i natura.

44. Potrivit art. 439 alin. (5) din Codul civil în vigoare la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, acțiunea în rectificare poate fi introdusă concomitent sau separat, după ce a fost admisă acțiunea de fond, când este cazul.

45. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că instanțele inferioare corect au determinat că având în față două pretenții distincte – una de constatare a faptului posesiunii, folosinței și dispoziției cu drept de proprietate asupra bunurilor imobile, iar cealaltă în rectificare – acestea au fost

tratate ca interdependente, a doua fiind una subsecventă primei. Astfel, pretenția de rectificare în prezenta cauză nu a avut un caracter autonom.

46. O asemenea abordare în mod corect a determinat excluderea unei analize autonome a celui de-al doilea capăt de cerere, în situația în care însăși recurenta o privea ca fiind subsecventă. Prin urmare, nu se impunea o apreciere distinctă și de sine stătătoare a acestei pretenții.

47. Or, din textul art. 439 alin. (5) din Codul civil, rezultă că o acțiune în rectificare poate fi înaintată concomitent sau separat de o acțiune de fond, nefiind indicat în mod expres că dacă în acțiune mai sunt formulate pretenții, atunci acelea urmează a fi considerate de fond în raport cu pretenția în rectificare.

48. Prin urmare, instanța de fond și instanța de apel corect au delimitat natura dependentă a celei de a doua pretenție, și nu ca o solicitare independentă de constatarea posesiunii sau de îndeplinirea condițiilor de uzucapiune.

49. Concluzia instanței de apel în prezenta cauză, care a menținut hotărârea primei instanțe, conține o apreciere care determină definitiv și incontestabil corectitudinea și plenitudinea examinării cauzei.

50. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

52. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

53. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

54. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

57. Argumentelor invocate de către recurent li s-a dat un răspuns clar, complet și suficient în actele judecătorești contestate.

58. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecării, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

59. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul Gospodăriei Țărănești „Dragoste Rada Miron”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat